

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

Květen 2021

Socha Immaculaty v Dolním Benešově je chráněnou kulturní památkou od roku 1958.

Socha Immaculaty se nalézá na náměstí Cypriána Lelka v Dolním Benešově. Jedná se o kamennou barokní sochu neposkvrněné Panny Marie, datovanou do roku 1784. Podstavec na stupních, na kterém je socha umístěna, je mladší z 20. století.

SLŮVKO FARÁŘE

Mamince s odstupem času

Už nenávratně pryč je ta doba, ten čas,
kdy tvořen za malinkého těla a dětských kůstek,
pro každý nový životní krůček zas a zas,
byla pro mě maminka vždy odrazový můstek.

Po prvním povstání na nepevných nožičkách,
kdy blízký člověk na tu událost koukal,
přišly i pády, případně šrámy a tehdy –
– bylas to vždycky ty mami, kdo rány foukal.

Nechci jen tiché vzpomínky vzbuzovat,
spíše svou dřímající vděčnost zburcovat.

Vzalas mě malého na mši do kaple s láskou,
dlouhý béžový baloňák jsi na sobě měla,
a já tě za něj tam co chvíli zatahal s otázkou:
„Kdy už to skončí?“ – bylas trpělivá celá.

Těž nákup obleku v odstínu světle šedá,
můj nezámek, znučenost, která tě bodala,
já byl jak puberták, co svůj prostor hledá,
tys to vše, maminko, s nadhledem ustála.

Nechci jen tiché vzpomínky vzbuzovat,
spíše svou dřímající vděčnost zburcovat.

Že není včas úklid a pomyté nádoby,
že není moudré se furt s někým srovnávat,
byl jsem moc rád, že se maminka nezlobí,
když zůstala v klidu a nechtěla nadávat.

Byla jsi mou učitelkou ekonomiky,
když k prosbě o pomoc našel jsem vteřinu,
koupit chci „fajného pincka“ i s blatníky,
„Kup si ho“ řeklas, z ceny u mě máš třetinu.

Nechci jen tiché vzpomínky vzbuzovat,
spíše svou dřímající vděčnost zburcovat.

V kanceláři, kde jsi roky pracovala,
mohlas náročnost práce s lidmi dobře vnímat,
tam podřízené s vedením jsi smířovala,
nelze zodpovědnost z lidí ani ze mě snímat.

A tak v Den matek, kdy mámo máš svátek, nechci působit
zmatek, ale zase po roce říci:

„Za vše, cos mi dala, děkuji ti, maminko“.

PKF

**Máma se musí usmívat, i když je smutná.
Musí pracovat, i když je unavená.
Je tu pro svoje děti, i když je nemocná.
Poskytuje pohodlí, i když ho sama nemá.
Toto všechno je máma.
Bůh dal dítěti anděla a dal mu jméno
MÁMA.**

PODĚKOVÁNÍ

Jedna z milých věcí, kterou může člověk během svého života čas od času konat, je poděkování. Učíme se děkovat za skutečnosti malé i velké, významné i zdánlivě nenápadné nebo doslova banální.

Rád bych využil náš Nedělníček a skrze něj poděkoval za sebe, ale určitě i za mnohé z vás – farníků – za velkou pomoc, kterou nejen během mé služby v Dolním Benešově, ale i za služby mých předchůdců kněží, nabídl a vždy dotáhl do konce p. Josef Zawadský.

Vážený pane Zawadský, u příležitosti životního jubilea bych Vám rád popřál, abyste zakoušel hrdost, když se ve svém životě podíváte před sebe nebo i za sebe. A to i v případě, že nebylo všechno stoprocentní. Jsme poutníci na cestě životem a Vaše snaha posunovat hodnoty dál a zároveň je předávat další generaci ať Vám zůstane i nadále.

Kéž Vám k tomu Bůh dopřeje zdraví duše i těla, moudré posouzení znamená dnešního času a dostatek vytrvalosti.

Bůh Vám žehnej.

PKF

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI KVĚTNU

Sbírka na PRONÁSLEDOVANÉ KŘESŤANY – odesílá se
celá – neděle 9. 5. 2021

Sbírka na OPRAVY – neděle 16. 5. 2021

Sbírka na DIECÉZNÍ CHARITU
– odesílá se celá pro potřebu Charity – neděle 23. 5. 2021

Výzva k modlitebnímu maratonu růžence na poutních místech v ČR

Na přání Svatého otce bude měsíc květen věnován „maratonu“ modlitby s úmyslem prosit za ukončení pandemie, která již svět sužuje více než rok, a také za obnovení společenských a pracovních aktivit. Papež František si do této iniciativy přeje zapojit poutní místa všude ve světě. Z toho důvodu předseda ČBK arcibiskup Jan Graubner vyzývá správce poutních míst na území Čech, Moravy a Slezska, aby se do této iniciativy také zapojili.

V reakci na vřelé přání Svatého otce bude **měsíc květen věnován „maratonu“ modlitby s úmyslem prosit za ukončení pandemie**, která již svět sužuje více než rok, a také za obnovení společenských a pracovních aktivit. Papež František si do této iniciativy přeje zapojit poutní místa všude ve světě, a ta se tak stala prostředky pro modlitby celé církve. Iniciativa se nese ve znamení biblického citátu „**Církevní obec se naléhavě modlí k Bohu**“ (srov. Sk 12,5).

Papežská rada pro novou evangelizaci, kterou Svatý otec pověřil úkolem tuto akci zorganizovat, **zaslala pozvání všem svatyním světa, aby podpořila šíření této iniciativy v příslušných regionech**. Chce tak oslovit kněze, rodiny i všechny ostatní věřící a pozvat je, aby se k této modlitbě přímlyvy a naděje adresované Panně Marii připojili. Vedle

modlitby svatého růžence provází každý den v měsíci také **modlitební úmysl za nejružnější kategorie lidí, které pandemie nejvíce postihla**: za ty, kdo se nemohli rozloučit se svými blízkými, za všechny zdravotnické pracovníky, za lidi chudé, bez domova a v ekonomických nesnázích nebo za všechny zemřelé. To je jen několik úmyslů, které doplní naši modlitbu k Panně Marii.

Lidé v každém poutním místě kdekoli ve světě jsou tak zváni, aby se místním jazykem a podle místních zvyklostí modlili za obnovu společenského života, práce a mnoha dalších lidských činností, které se během pandemie pozastavily. Tato společná výzva má vytvořit řetěz stále prosby rozdělený podle poledníků celého světa, aby na přímluvu Panny Marie od celé církve nepřetržitě stoupal k Otci.

Vybízím proto správce všech poutních míst v Čechách, Moravě i ve Slezsku, aby se do této iniciativy zapojili. V příloze jsou uvedeny úmysly Svatého otce na každý den v měsíci květnu. Je možné vybrat si den a úmysl a uspořádat tuto modlitbu ve vašem poutním místě, na kterou byste přizvali i věřící. Aby se jich zapojilo co nejvíce, doporučuji dle možností modlitbu přenášet online na Vašich kanálech.

+ arcibiskup Jan Graubner
předseda České biskupské konference

Zahájení a přehled poutních míst ve světě zapojených do modlitebního maratonu

⁵
Svatý otec modlitbu ve spojení s věřícími celého světa zahájí 1. května a bude se modlit u Madony del Soccorso (neboli Panny Marie Pomocné) v Římě.

Při této příležitosti požehná Svatý otec zvláštní růžence, vytvořené speciálně pro použití při této příležitosti. Ty budou posléze rozeslány na třicet účastnících se míst. Předčítat a předříkávat růženec bude několik rodin z farností Říma a Lazia i mladí lidé zastupující některá nová evangelizační hnutí.

Dne 31. května pak papež František tento modlitební maraton uzavře z významného místa ve vatikánských zahradách, (budeme informovat později). Obě setkání budou zpřístupněna osobám se sluchovým postižením skrze překlad do italského znakového jazyka.

K vedení mariánské modlitby bylo reprezentativně vybráno třicet poutních míst rozptýlených po celém světě, jedno pro každý den v měsíci. Jedná se o tyto kostely:

Panny Marie v anglickém Walsinghamu, Ježíše Spasitele a Matky Marie v Nigérii, Panny Marie Čenstochovské v Polsku, bazilika Zvěstování v Nazaretu, Panny Marie Růžencové v Jižní Koreji, Panny Marie z Aparecidy v Brazílii, Panny Marie Míru a Šťastné cesty na Filipínách, Panny Marie Lujánské v Argentině, Svatá chýše v italském Loretu, Panny Marie v irském Knocku, Panny Marie Chudých v belgickém Banneux, Panny Marie Africké v Alžírsku, Panny Marie Růžencové v portugalské Fátimě, Panny Marie Uzdravující v Indii, Panny Marie Královny míru v bosenském Medžugorje, katedrála Panny Marie v Austrálii, bazilika Neposkvrněného početí ve Spojených státech, Panny Marie Lurdské ve Francii, Meryem Ana v Turecku, Panny Marie Milosrdné v Cobre na Kubě, Panny Marie v japonském Nagasaki, Panny Marie ve španělském Montserratu, Notre-Dame-du-Cap v Kanadě, národní svatyně Panny Marie ta' Pinu na Maltě, Panny Marie Guadalupské v Mexiku, Matky Boží v ukrajinské Zarvanycji, Černé Madony z německého Altöttingu, Panny Marie Libanonské a Panny Marie Růžencové v italských Pompejích.

Modlitba z každého zmíněného místa se bude přenášet oficiálními kanály Svatého stolce vždy v 18.00 podle času platného v Římě.

Modlitební úmysly Svatého otce na jednotlivé dny v měsíci květnu

Za celý svět raněný touto pandemií

1. Za všechny zesnulé
2. Za všechny, kteří se nemohli rozloučit se svými milovanými zesnulými
3. Za všechny nakažené koronavirem a všechny nemocné
4. Za všechny těhotné ženy a jejich nenarozené děti
5. Za všechny děti a dospívající
6. Za všechny mladé lidi
7. Za všechny rodiny
8. Za všechny pracovníky médií
9. Za všechny seniory
10. Za všechny lidi s postižením
11. Za všechny chudé, bez domova a ty, kteří se nacházejí v ekonomické nouzi
12. Za všechny, kteří žijí sami, a ty, kteří ztratili naději
13. Za všechny vězněné
14. Za všechny vědce a instituce lékařského výzkumu
15. Za všechny migranty
16. Za všechny oběti násilí a obchodu s lidmi
17. Za všechny světové představitele a vedoucí mezinárodních organizací
18. Za všechny lékaře a zdravotní sestry
19. Za všechny lidi ve válce a za světový mír
20. Za všechny lékárníky a zdravotnický personál
21. Za všechny sociální pracovníky
22. Za všechny dobrovolníky
23. Za veškerý policejní, armádní personál a za všechny hasiče
24. Za všechny, kteří poskytují základní služby
25. Za všechny učitele, studenty a pedagogy
26. Za všechny pracující a podnikatele
27. Za všechny nezaměstnané
28. Za Svatého otce, biskupy, kněze a jáhny
29. Za všechny zasvěcené muže a ženy
30. Za církev
31. Za ukončení pandemie a obnovu našeho sociálního a ekonomického života

Malý pohled do velkých přeměn

Čím jsou větší represe a ústrky na lidi, tím větší je jejich semknutí. Tímto nepsaným pravidlem probíhal život v naší farnosti v závěru 50. let. A jak se projevil ve skutečnosti, to si zde připomeňme.

Po dokončení stavebních úprav válkou velice poničeného zábřežského kostela sv. Urbana a jeho konečného vysvěcení, rozhodl se tehdejší duchovní správce obou farností, P. Rudolf Harazim začít v roce 1955 potřebné větší úpravy s využitím velké vůle farníků na farním kostele sv. Martina. Nepsané rčení, že to bude práce jak na kostele, se stalo skutečností. S ohledem na větší rozsah záměru na vnitřních opravách

a úpravách, v souvislosti s II. vatikánským koncilem, byly bohoslužby v kostele přerušeny a konaly se ve složitějších podmínkách v červené kapli sv. Kříže. Práce byly zahájeny rozebráním jednodílné xylolitové dlažby, která měla sice dobré tepelné a izolační vlastnosti, avšak rozpadající se povrch, sloužící od roku 1925, se musel odstranit. Tyto jednoduché úkony byly prováděny dobrovolnými silami z řad farníků, zejména starších mužů. Při těchto činnostech starší muži naznačili, že při provádění původní odstraňované dlažby v roce 1925, kdy jako mladí také pomáhali, doporučili odkopat vstup do podzemní hrobky pod presbytářem (oltářem). Pod rozebranou dlažbou našli cihelné stupně vedoucí k zazděnému vstupu do hrobky. Se svolením pana faráře se rozebraly tři vrstvy cihel vstupu a s výrokem starších: „ty jsi malý, tak tam vlez“ a dali mi do ruky svíčku na osvětlení. Po vstupu do úzké a krátké chodbičky se objevila nízká válená cihelná klenba v poměrně suchém prostředí. Na straně sakristie leží v rozpadlé rakvi kostra, údajně Beneše z Drahotuší, jehož kamenný náhrobek je usazený do boční zdi kostela. Na straně kaple sv. Josefa je rozpadlá dřevěná rakvička s pozůstatky Petra Moše, zemřelého v raném věku, jak je zpodobněno také na kamenném náhrobku. Na doporučení pana faráře Harazima byla hrobka zaměřena s rozměry 2,7 m šířky, 3,3 m délky a 1,5m výšky a následně znovu zazděna. Práce dále pokračovaly na provedení umělého mramoru na pilastrech a sloupech

u vstupu do chrámové lodě. Pro účely zvětšení plochy za kostelními lavicemi se do zadní zdi vysekaly výklenky pro umístění nových zpovědnic.

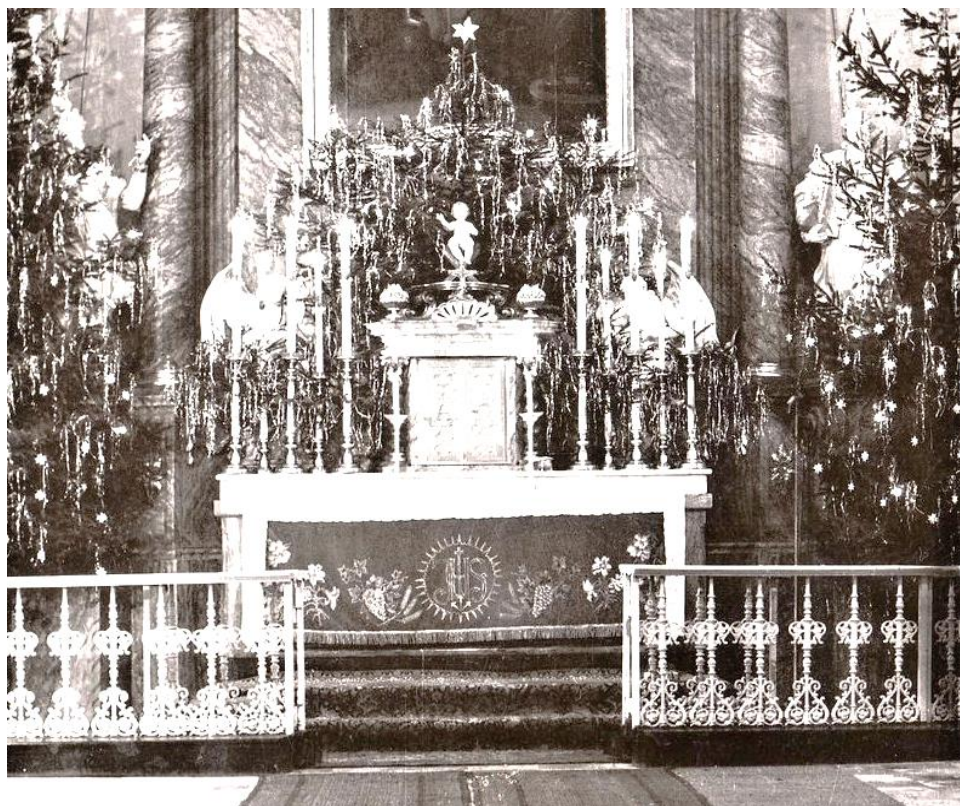
Je vhodné se zmínit o vymalování nového obrazu na stropě nad presbytářem s výjevy svaté rodiny, kdy Panna Maria drží na klíně malého Ježíška a u ní klečí sv. Josef, držící ozubené kolo s pozadím dýmících komínů a průmyslových objektů. Při malbě kostela v roce 1997 na doporučení památkové péče byl obraz přelíčen, jelikož neměl žádnou uměleckou hodnotu.

Závěrečnými pracemi na provedení mramorové dlažby kamenickou firmou z Jeseníku byly ukončeny rozsáhlé práce za finanční podpory farníků a jejich pomocných prací.

V souvislosti s měnící se novou liturgickou reformou, vyplývající z II. vatikánského koncilu, byla odstraněna ozdobná mřížka s klekátkem, oddělující presbytář od prostoru pro laickou veřejnost. Kněžiště se otevřelo k věřícím, doplnilo se novým dřevěným podiem, ambonem a obětním stolem. Návrh úprav byl schválen památkovým úřadem a byl proveden místním stolařským mistrem, panem Ludvíkem Onderku. V dalším období byly akademickým malířem restaurovány oltářní obrazy a Korintské hlavice sloupů u hlavního oltáře se opatřily zlatými plátkovými listy. Kromě práce na základních opravách interiéru kostela se ještě v roce 1957 provedla generální oprava farní budovy. Vyměnily se všechny dveře, opravily se okna, natřela se podlaha a střecha se pokryla novou břidlicí.

Na všech uvedených pracích v tomto období se ochotně podíleli farníci přes těžké období pro celou katolickou církev. Byl to projev úvodní věty tohoto příspěvku „ústrky se lidé semknou“.

J.Z.

SVĚTEC MĚSÍCE

sv. Rita z Cassia

22. května, nezávazná památka

Postavení: poustevník

Úmrtí: 1457 (nebo o rok dříve)

Patron: v bezvýhodných situacích a obtížných zkouškách; zoufajících žen i žen neplodných a rodičovství; nešťastných manželů; vzývána při manželských problémech a pomocnice proti neštovicím

Atributy: trnová koruna, event. rána na čele způsobená trnem z koruny, kříž nebo palmová větev se třemi korunami, Kristus, P. Maria, výjimečně růže

ŽIVOTOPIS

Pochází z Roccaporena. Stala se manželkou, matkou, přičemž se procvičovala v trpělivosti a lásce, prožívajíc kruté zkoušky. Mezi ně patřila

i vražda manžela a příprava synů na pomstu, jak bylo zvykem. Bůh pro její modlitby dalšímu zlu zabránil tím, že syny vzal k sobě. Rita po mnohých překážkách, v zázračném doprovodu tří světců, vstoupila do kláštera.

Vynikala v kontemplaci o utrpení Páně a odměnou jí byla otevřená rána z trnové koruny na čele. Pro pověst svatostia divů dostala titul: "svatá v nemožných záležitostech."

Z KAŽDÉ NESNÁZE JE VÝCHODISKO

Na svět přišla v umbrijském městě Roccaporena u Cassia v Itálii. Datum narození je nejisté, udává se jako nejpravděpodobnější rok 1381 i 1377 a nevylučuje se 1360. Byla jedináčkem Antonína Lottiusa a Amáty. Do jejího rodového znaku se dostaly včely z doby, kdy byla kojencem a rodiče ji našli v kolébce s pěti včelami u úst. Na událost se nezapomělo a hledala se v ní symbolika pro Ritin život, poznamenaný Boží milostí.

Rita, původně křtěná Margarita, prožila své mládí v blízkosti zbožných rodičů, lidí střední vrstvy. Často chodila do kláštera svaté Marie Magdalény i do kostela sv. Augustina. Mimořádné úctě se tam těšili svatí Jan Křtitel, Augustin a Mikuláš z Tolentina. Rita si je zvolila za své ochránce a pak, prý při vidění z jejich vnuknutí, pojala touhu stát se řeholnicí.

Rita, jako poslušná dcera, uposlechla rozhodnutí svých rodičů, kteří chtěli, aby se vdala i přesto, že jim předem řekla o své touze a o zjevení. V srdci však skrývala hluboké zranění. Za manžela ji otec vybral Ferdinanda Pavla Manciniho, patřícího mezi měšťany, v době, kdy jí bylo asi 14 let.

K vlastní svatbě dle dohody došlo po čtyřech letech od zasnoubení. Do té doby rodiče Ritě zemřeli a ona dle smlouvy přijala Pavla za manžela i do domu.

Pavel, na rozdíl od Rity, byl impulzivní a prudké povahy. Rita z lásky k Bohu snášela Pavlovu povahu a jeho nedostatky. Používala něžnost, chápavé ticho, láskyplnou službu a byla ho poslušná. Na jeho hrubosti odpovídala tichostí, laskavostmi a modlitbami. Ustavičně byl mezi nimi sváděn zápas mezi hněvem a tichostí, mezi násilím a láskou, mezi nepravostí a snášenlivostí.

Mírnost Rity vyvolávala v Pavlovi snad ještě prudší reakce, ale ona v ní nepovolila. Až později začal být Pavel lepším. Také se jim narodily dvě děti: Jan Jakub Antonín a Pavel Maria a začalo být možné hovořit o šťastné rodině.

V té době se začali všichni trochu vznešenější muži rozdělovat mezi dvě nepřátelené strany guelfů a gibelínů. Mnozí se dokonce vzájemně zrazovali a zabíjeli. Jednoho dne byl z krevní msty zabit i Ferdinand Pavel Mancini. Vrahové chtěli jeho jméno vymazat ze světa a proto synům hrozilo nebezpečí. Rita vrahům odpustila, skryla zkrvavenou otcovu košili a synům o způsobu jeho smrti neřekla.

Dozvěděli se to až asi v 15 letech a ještě ne celou pravdu. Protože Rita těm, co jí způsobili bolest zavražděním manžela, podle Kristova poselství odpustila, nechtěla, aby se synové mstili. Ti však ovlivněni společností, když se vše dověděli, uvažovali o vykonání krevní msty. Rita se velice bála jak o jejich životy, tak o to, aby na sebe neuválili těžký hřích vraždy. Tento strach znala již od smrti svého manžela a v této těžké situaci prosila Boha o pomoc.

Dříve než synové dosáhli věku, který je k pomstě před lidmi zavazoval, byli zasaženi epidemií, které podlehl. Po jejich smrti se v Ritě znovu ozvala touha po řeholním životě. Chtěla vstoupit do kláštera sv. Magdalény, ale přijetí jí bylo odepřeno s požadavkem nejprve dokonalého smíření s protivníky jejího manžela, aby snad politická nenávist nezaútočila pak i na zdi kláštera. Zdálo se, že veškerá naděje je ztracená, ale Rita se obrátila na své tři svaté ochránce, kteří jí myšlenku vnukli, a vytrvale prosila. V následujících letech se dokázala i smířit s rodinou vrahů, ale augustiánkami byla třikrát odmítnutá, přestože část kláštera u kostela dala Rita opravit na vlastní náklady. Situace vypadala jako bezvýchodná, ale legenda hovoří o dalším zjevení svatých: Jana Křtitele, Augustina a Mikuláše z Tolentina, kteří ji prý do kláštera doprovodili, načež se vrata před nimi sama otevřela a byla přijata.

Řeholní život Rity se vyznačoval vroucím vztahem lásky k ukřižovanému Ježíši. Byla asketičkou a mystičkou často rozjímající o Kristově utrpení. Během svého života v klášteře se vytrvale postila a spávala na podlaze. Z okna své cely viděla na horu Meraviglia a na cestu ke klášteru. Předmětem jejího rozjímání bývala i Ježíšova slova: *"Já jsem cesta, pravda i život."* (Jan 14,6) Ve světle Boží milosti vzrostla její láska ke Kristu a zdálo se jí, že by neměla mluvit, nemluví-li s ním, neměla chodit, nejde-li s ním a ani žít, nežije-li pro něho. V roce 1443 při meditaci před křížem pocítila, že jeden z trnů Ježíšovy koruny probodl její čelo a způsobil hlubokou ránu. Bolesti trnové koruny přijala jako pečeť lásky. Už předtím toužila po účasti na Kristově utrpení. Značná rána na čele jí zmizela jen na dobu poutě do Říma, bolest však přetrvávala. Její stigma pak bylo prý znovu zanícené s nepříjemným pachem, pro který žila odděleně od sester. Žila však v Lásce s Láskou a pro Lásku. Společnost jí ale dál prý pronásledovala nenávistí vůči manželovi a ona i v klášteře zas stavěla hráz proti nenávisti svým odpouštěním. V době epidemie dělala vše co mohla pro záchranu duší i životů, věnujíc se nemocným a umírajícím.

V posledních čtyřech letech života byla připoutaná na lůžko, vyčerpaná prací i nemocí. Nakonec žila jen z eucharistie. Její velkou starostí bylo, aby i ostatní sestry, zvláště ty, které chodily k jejímu lůžku, zůstávaly v Ježíšově lásce a ve věrnosti Církvi. V tom směru je napomínala. Podle legendy poprosila příbuznou, aby zašla do zahrady pro kvetoucí růže, ač pro zimu kvést nemohly, a ta příbuzná je v ní prý objevila a donesla. Rita pak poděkovala Ježíši a dala je divícím se sestrám. Její tělo, ke konci života pokryté vředy, se v okamžiku smrti, k níž došlo následkem tuberkulózy, celé zázrakem proměnilo, všechny rány se ztratily a místnost se naplnila příjemnou vůní.

V roce 1737 byla blahoslavena a v roce 1900 Lvem XIII. kanonizována. Největší úcta je jí prokazována v Itálii, Jižní Americe a na Filipínách. V roce 1947 byl nad jejím pomníkem postaven moderní kostel jí zasvěcený a její zázračně zachované tělo je vystaveno ve skleněné schránce.

PŘEDSEVZETÍ, MODLITBA

Pro případné následování si zopakujme její nejmýrnější ctnosti, byla to: poslušnost, něžnost, chápavé ticho, láskyplná služba a dokonalá láska. Zauvažuji, co by asi Rita udělala nebo poradila v mých problémech nebo v mé situaci na cestě k dokonalosti, a zkusím podle toho jednat, event. i poradit potřebným s odkazem na patronku neřešitelných situací.

Bože, Tys dal své služebnici Ritě správné poznání a naplnil ji svou láskou; prosíme Tě: uděl i nám moudrosti a síly kříže, jimiž oplývala, abychom v souženích dovedli trpět s Kristem a s ním měli účast i na velikonočním tajemství. Neboť On s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen

Z modliteb k svaté Ritě

Svatá Rito, prosím tě oroduj za mne, neboť se nacházím v krizi smutku a únavy;

- *trpím úzkostí pro nemoc;*
- *trápím se nedostatkem odvahy;*
- *nedůvěřuji dostatečně Boží dobrotě;*
- *neumím se smířit s cestou kříže;*
- *nedávám svoje utrpení do vykupitelského toku společenství svatých a Kristova mystického těla;*
- *nenabízím své rodině zdroje tvé něžnosti;*
- *nežiji lásku s odpuštěním; - nesmiřuji lidi;*
- *neprožívám blaženost křesťanské věrnosti;*
- *nelítám na křídlech modlitby;*
- *nestávám se vínem radosti a často nenacházím správná slova chvály a díky vůči jiným.*

Svatá Rito, prosím tě oroduj za mne, abych měl dostatek lásky k Bohu a k bližním;

- *abych měl dost víry a důvěřoval Bohu i v mlze;*
- *abych měl dost naděje a viděl daleko, až k nebeské blažené věčnosti.*

Svatá Rito, ať ti Pán umožní poznat všechny mé potřeby a mé touhy; a mně ať dopřeje žít pod tvou ochranou a cítit účinnost tvé přimluvy. Amen

POVÍDKA NA NEDĚLI

Svátek maminky

Vnuk kreslí obrázek.

Velkou kytici.

Kdybych se ho nezeptala, co to je, asi bych to nepoznala, ale takhle to vím.

Je to krásná kytice.

Aspoň co se týká barev, dává na obrázek všechny barvy, které má.

Je ve věku, kdy si děti často myslívají, že čím je obrázek barevnější, tím je lepší.

Já jsem zvyklá, že většinou maluje hrady, nebo zápasy, někdy maluje také portréty a pak dává hádat, kdo je na obrázku..., nerada jsem ho jednou velice zklamala, když jsem hádala, že je na obrázku medvěd, a pak...jsem se dozvěděla, že na tom obrázku namaloval mne.

Konec konců, je to umělec v nové době.

Proč bych nemohla vypadat jako medvěd.

Moderní umění sice nemá příliš rád, ještě neprošel školou neupřímnosti, jakou prochází tolik lidí, a říká pravdu.

Tahle škola neupřímnosti...

Stále víc a víc navštěvována škola...

Lidé si prostě netroufnou říct, co si myslí, ze strachu, aby nevypadali před ostatníma směšně.

„Komu tu kytičku dáš?“

Maluje dál,
nenechá se
rozptylovat.

„Mamince.“

Kývnu.

„K svátku.“

„Ale maminka
nemá svátek,“
říkám.

„Má.“

Podívá se na
mě nechápavě.

Ještě jednou se
v duchu ujistím, že
jeho matka
opravdu nemá

v dohledu svůj svátek. Ne, nemá.

Řeknu mu, kdy má maminka svátek.

„Já myslím jinou maminku.“
„Jakou?“
Možná to chce dát mamince svého kamaráda...
„Dám to mamince,“ říká důrazně.
„Jaké mamince?“
Pozvedne ke mně zamyšlený jasný pohled.
„Přece Panně Marii...“
Ach ano... Zapomněla jsem na mariánský svátek.
A pan farář hovořil v kostele o Panně Marii, pak jsem o ní s vnukem mluvila cestou z kostela domů i já.
Usměju se na něj.
„Mám jí přidat na obrázek ještě nějakou barvu?“
„To musí vědět umělec sám,“ říkám.
Opravdu, tohle za něj nemohu rozhodnout já.
Copak bychom neměli svůj život malovat tak, jako bychom ho připravovali... jako dárek Panně Marii?
Copak každý neví, jaká barva na jeho obrázku chybí, nebo přebývá?
Jakou barvu by na ten obrázek k jejímu obdarování bylo třeba ještě přidat?
Nemalujeme štětci, a barvičkami, malujeme...
Jak to jen pan farář říkal?
Malujeme svými skutky, která pozorují ne lidé, pozorují je andělé...
Malujeme svými slovy.
Pomocí.
Radostí
Malujeme soucitem...
Usmívám se na vnuka, který zaujatě maluje.
Ano, ještě tuhle barvu přidá.
Ještě tuhle.
Na obrázku pro maminku je třeba si dát záležet.
Zapomněla jsem, že brzy bude svátek maminky
Té, která je vždy s námi.
A pak jsem šla vařit oběd a uvažovala jsem o
svém obrázku, který jsem svým životem
namalovala.
Uvažovala jsem o barvách, které je na obrázek ještě třeba přidat.
Je jich tolik...
Ještě tolik jich chybí.
Ale proč se znepokojovat.
Ještě mám na tomto světě snad nějaký čas na to, abych obrázek domalovala.

PRO ZASMÁNÍ

„Dobrý den, dovolal jsem se do Prahy?“

„Ano.“

„Matějková ulice?“

„Ano.“

„Číslo 77?“

„Ano.“

„Byt číslo 32?“

„Ano.“

„Prosím vás, potřebujete ty peníze, co máte ve spodní zásuvce svého pracovního stolu?“

„Samozřejmě že potřebuji!“

„Tak si v naší firmě objednejte bezpečnostní dveře. Máme velký výběr.“

Staršího pána na kole zastaví v noci policejní hlídka:

„Kam jedete tak pozdě v noci?“

„Na přednášku o špatném vlivu alkoholu, tabáku a nočního života na lidský organismus.“

„Prosím vás, kdo organizuje takovou přednášku ve 2 hodiny v noci?“

„No kdo? Jako obvykle...moje žena!“

„Tati, maminka říkala, že pocházíme z opice, je to pravda?“

„Nevím, Jirko, já všechny příbuzné Z maminčiny strany neznám.“

„Sestro, proč toho pacienta budíte?“ ptá se lékař v nemocnici.

„No přece, aby si vzal své předepsané prášky na spaní.“

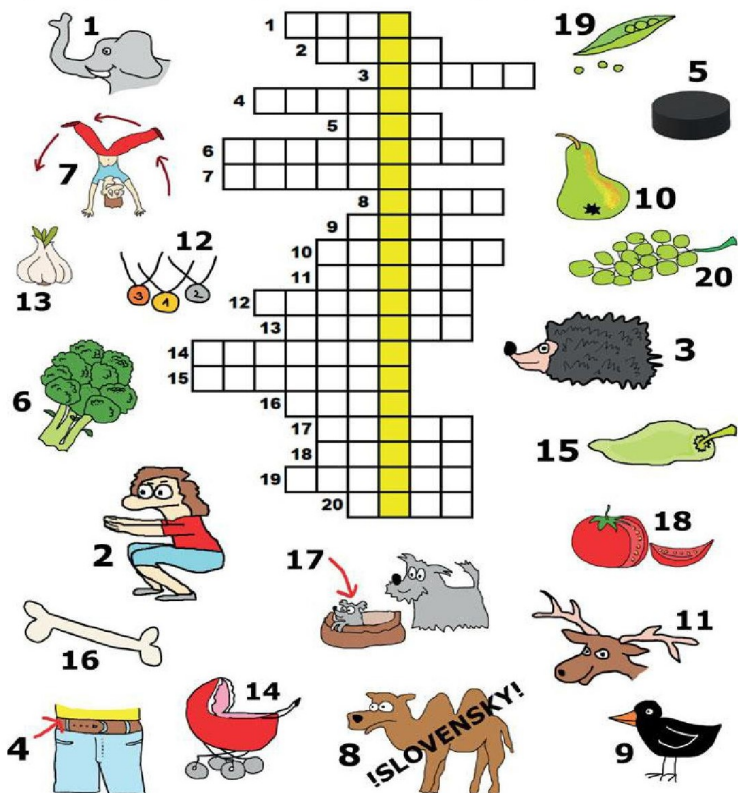

(Zdroj : Nezbeda)

Připravila Marie Ohřálová

Nedělníček dětem

!!! SOUTĚŽ!!!

Své odpovědi vhodíte do krabičky „SOUTĚŽ“ v kostele, nebo zašlete na email nas.nedelnicek@seznam.cz - do neděle 30. května.

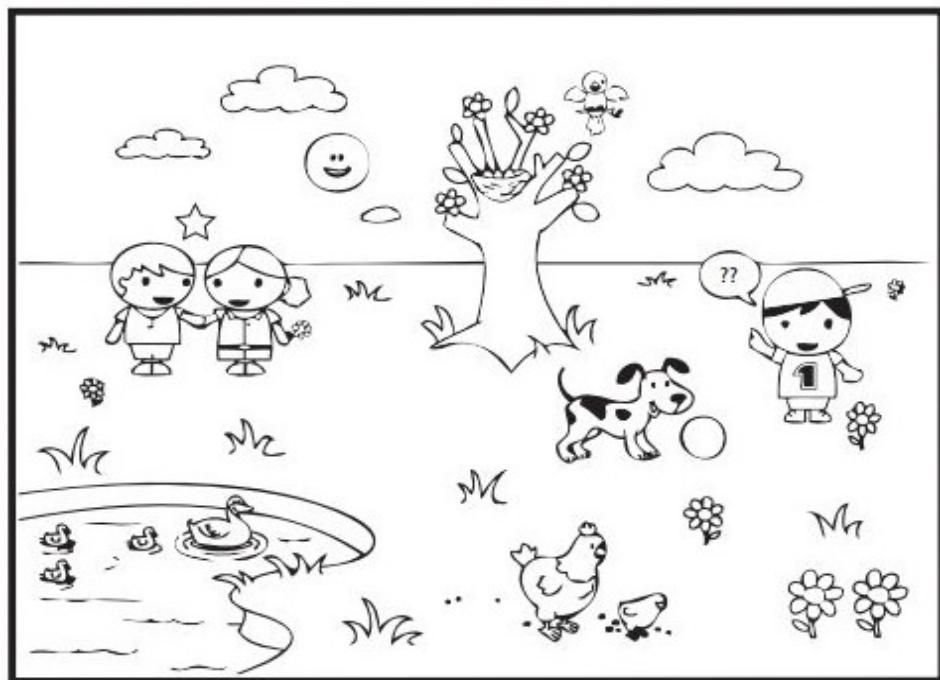
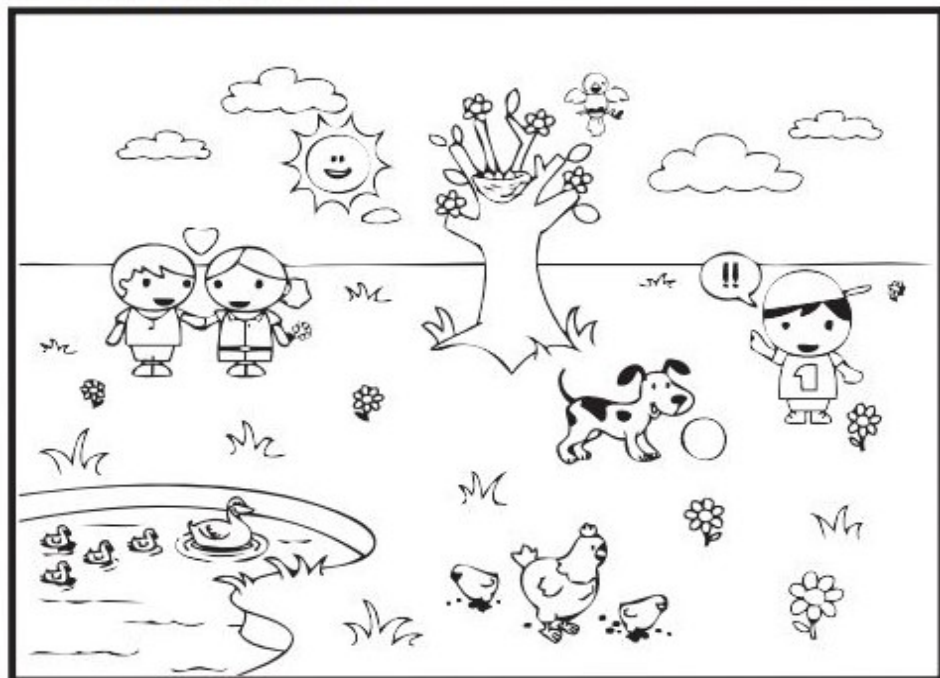
Tajenka z minulé doplňovačky zní: „BAREVNÉ KRASLICE“

Soutěže se zúčastnilo celkem 12 dětí. Z Dolního Benešova 3 ze Zábřehu 3, přespolních 6. V krabičce byly 0 odpovědi; 12 odpovědí přišlo na email.

1. cena – knížka – **Hanka Bastlová**; 2 tř. - Zábřeh
2. cena – pexeso – **Adélka Říčná**; 5. let Dolní Benešov
3. cena – blok omalovánek – **Sofie Červinková** – 6 let Chuchelná

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.
Výhercům blahopřejeme

Najdi 10 rozdílů

ROZPIS ÚKLIDU V KOSTELE SV. MARTINA – jaro/ léto 2021

08.05.:	GARGOŠOVÁ Šárka	26.06.:	BILÍKOVÁ Marcela
	JALŮVKOVÁ Jana		SCHMIEDHAMEROVÁ Marcela
	VITÁSKOVÁ Pavla		SOVÍKOVÁ Marie
	GEBAUEROVÁ Monika		PAVLENKOVÁ Hana
	UVAROVÁ Petra		FAIKOVÁ Jana
	DUMBROVSKÁ Karla		FAIKOVÁ Renáta
15.05.:	ŠTADLEROVÁ Krista	03.07.:	VOJVODOVÁ Karla
	ŠVANČAROVÁ Brigita		POSTULKOVÁ Magdaléna
	HUDECKZKOVÁ Monika		KOCUROVÁ Růžena
	PRCHALOVÁ Jana		DEMBKOVÁ Květa
	REJOVÁ Růžena		FUCHSOVÁ Anna
	PLZÁKOVÁ Lenka		HALFAROVÁ Kristina
	HEINOVÁ Marie		
22.05.:	HARAZIMOVÁ Karin	10.07.:	BÍLÁ Marie
	HLUBKOVÁ Eva		DLOUHÁ Alena
	LIŠKOVÁ Lenka		DUDOVÁ Věra
	TILLECZKOVÁ Hana		GREGOROVÁ Jaroslava
	VAVŘÍNKOVÁ Iveta		CHŘIBKOVÁ Martina
	BARÁNKOVÁ Monika		KALUŽOVÁ Jana
29.05.:	HLUBKOVÁ Marie	17.07.:	KUBÍKOVÁ Terezie
	MURCKOVÁ Miluše		KUCHAŘOVÁ Lucie
	MURCKOVÁ Eva		KUBÍKOVÁ Michaela
	WECZERKOVÁ Leandra		JANEČKOVÁ Magda
	HARAZIMOVÁ Hilda		HOLEČKOVÁ Jana
			KARASOVÁ Eva
05.06.:	FOJTÍKOVÁ Emilie	24.07.:	MOHYLOVÁ Eva
	PRCHALOVÁ Adlguarda		PAVLENKOVÁ Dagmar
	ONDERKOVÁ Marie		VAVŘÍNKOVÁ Ludmila
	GAIDEČKOVÁ Helena		HOLEČKOVÁ Adolfinna
	ZLOTÁ Helena		KUBÍNOVÁ Štěpánka
	NĚMCOVÁ Marie		BENEŠOVÁ Eva
12.06.:	KOLMAJEROVÁ Vladimíra	31.07.:	HARTOŠOVÁ Alexandra
	KOLARÍKOVÁ Hana		ŠIMŠOVÁ Lucie
	TULACHOVÁ Jiřina		KRZYWOŇOVÁ Martina
	LELLKOVÁ Zdeňka		KRETTKOVÁ Romana
	ŠENKYPLOVÁ Eva		DIHLOVÁ Renáta
	NĚMCOVÁ Helena		LECIÁNOVÁ Hana
19.06.:	ŠEBESTÍKOVÁ Krista		
	PORUBOVÁ Helena		
	DIEHLOVÁ Liana		
	SABAŠOVÁ Anna		
	THIEMLOVÁ Anna		
	KUPKOVÁ Anna		

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na květen 2021

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	3.5.	18.00	Za Renátu Herichovou (10.výr.+) a za Františka Mlýnka, za ...	
Út	4.5.	6.30	Za živé a + důchodce z Dolního Benešova a okolí	
St	5.5.	18.00	Za Emila Balarina a rodiče	
Čt	6.5.	18.00	Za + manžela, + rodiče, sourozence a duše v očistci	
Pá	7.5.	6.30		
Pá	7.5.	Záb 18.00		
So	8.5.	7.00	Za + Rudolfa Sutto (výroční a ned.60 let), za + maminku, za ž...	
Ne	9.5.	7.00	Za živé a + farníky	
Ne	9.5.	Záb 8.30	Za živé a + členy Živého růžence	
Ne	9.5.	10.00	Za + Arnošta a Hedviku Vidlákovy, za živou a + rodinu	
Po	10.5.	18.00	Za + Ritu Onderkovou, za rodiče a sourozence	
Út	11.5.	6.30		
St	12.5.	18.00	Za + Eleonoru Štědroňovou – výroční	
Čt	13.5.	18.00	Za + Jana Pavlenku, manželku, + otce a za živou rodinu	Naneb.P
Pá	14.5.	Záb 18.00	Za dvoje rodiče, manžela a duše v očistci	
So	15.5.	7.00	Za + rodiče Klimečkovy, Kuchařovy a Jiřího Sochu	
Ne	16.5.	7.00	Za živé a + farníky	
Ne	16.5.	Záb 8.30		
Ne	16.5.	10.00	Poděkování za 80 let života, dar zdraví a boží požehnání pro ...	
Po	17.5.	18.00	Za + Ursulu a Jaroslava Frýzovy, rodiče z obou stran a + příb...	
Út	18.5.	6.30		
St	19.5.	18.00	Za + rodiče Holečkovy, Kubíkovy, syna a za duše v očistci	
Čt	20.5.	18.00	Za + Jiřího Kalužu, otce a za živou rodinu	
Pá	21.5.	Záb 18.00	Za Karlu Dorazilovou a duše v očistci	
So	22.5.	7.00		
Ne	23.5.	7.00	Za Hedviku Spruchovou, manžela, za živou a + rodinu	Sv.Duch
Ne	23.5.	Záb 8.30	Za děti, přistupující k 1. sv. přijímání, za jejich rodiče a kmotry	Sv.Duch
Ne	23.5.	10.00		Sv.Duch
Po	24.5.	18.00		
Út	25.5.	6.30	Za živé a + farníky	
St	26.5.	18.00		
Čt	27.5.	18.00		
Pá	28.5.	Záb 18.00	Poděkování P.Bohu za dar zdraví, za rodiče, tři bratry a ž.rodinu	
So	29.5.	7.00	Za + Waltra Benka – výroční	
So	29.5.	10.00	Břimování: Za břimovance a jejich kmotry	
So	29.5.	ČK 17.00		
Ne	30.5.	7.00		Sv.Troj.
Ne	30.5.	Záb 8.30		Sv.Troj.
Ne	30.5.	10.00	Za děti, přistupující k 1. sv. přijímání, za jejich rodiče a kmotry	Sv.Troj.
Po	31.5.	18.00	Za+ rodiče Otto a Martu Kozlovy, dva syny, za Josefa a Gizelu...	
Út	1.6.	6.30		
St	2.6.	18.00	Za Václava Kohuta, dvoje rodiče, přízeň a ochranu P.Marie ...	
Čt	3.6.	Záb 18.00		B.Tělo
Pá	4.6.	6.30		
Pá	4.6.	Záb 18.00		
So	5.6.	7.00		
Ne	6.6.	7.00		B.Tělo
Ne	6.6.	9.00	Za živé a + farníky a za dobrodince kostela	B.Tělo

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

BOŽÍ MILOSRDENSTVÍ

V hodině náboženství se děti zamýšlely nad tím, **co je to milosrdenství a jak se v našem životě projevuje?**

Bylo velmi náročné, popsat ho jedním slovem. Ale přišly na to, že pro to, aby byl svět hezčí místo a život každého z nás příjemnější, je milosrdenství přímo nezbytnou nutností.

„Je to odpuštění jak od Boha, tak od Ježíše Krista, proto chodíme na zpověď. Milosrdenství není jenom odpuštění od Boha, ale i od svých rodičů, přátel atd.“ (Anna T. - 4. třída)

„Milosrdenství je když pomůžu někomu kdo má potíže, je nemocný, smutný nebo osamělých a nic za to nechci zpátky. Třeba kamarádovi nebo mamce. Pomůžu přejít slepému člověku přes cestu.

Kamarádovi jsem pomohl seslezt ze stromu.“ (Max P - 4. třída)

„Milosrdenství je, když někdo spadne a ty mu pomůžeš. Nebo pomůžeš mamince s nákupem. Pomůžeš s úklidem. Pomůžeš bratrovi s domácím úkolem. Pomůžeš někomu, který něco nechápe.“ (Markéta K. - 4. třída)

Věra Dudová, katechetka

**At' „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné, a sváteční chvíle.**

DOBA VELIKONOČNÍ - NEDĚLE BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cyprína Lelka 74, Dolní Benešov 747 22
Připravuje „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohrálová, foto Věra Dudová
email: nas.nedelniczek@seznam.cz; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/> Vychází vždy první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek.
Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E19917